

SCÉNÁŘ

Nahrávka 1

Období II. světové války bylo velmi náročné a ti, kteří ho zažili, na něj nevzpomínají rádi. Pojdme se ale podívat na toto období z pohledu dítěte, tehdy čtyřleté, dnes osmdesátileté paní Marie Wirthové.

Tatínek Marie Wirthové pracoval během II. světové války jako topič na pojízdném lazaretu, který odvážel německé vojáky z východní fronty. To, co zde prožil, si nedokážeme představit.

Pamětník: 13:12 - 13:31 (*„Říkal nejhorší bylo, když tahali ty zmrzlý, raněný, říkal, že ta lokomotiva nepřeřvala ten nárek. Říkal, že se šel jednou podívat do toho, když tam viděl naložený, ty omrzliny, říkal to bylo něco příšerného.“*)

Jako malá holčička vnímala svět jinak. Němečtí vojáci podle ní nebyli tak nelidští, když je nenechali hrát si jako malé děti na bednách s granáty v muničním skladu a trpělivě je odváděli domů, přestože byli i tyto malé děti jejich nepřátelé. Osudy vojáků, které malé Marii tatínek vyprávěl, ji učili nikoho nesoudit.

Pamětník: 4:25 – 5:15 (*„Pamatuji si na jednoho, tatínek říkal, že mu bylo 16 let, byl takový drobounký a on seděl na kamenech a strašně brečel. A tatínek vysvětloval, že přišel o maminku při bombardování a byla tam taky jeho sestra a že si chtěl sáhnout na život a ty vojáci ho z toho dostali.“*)

Mariin otec se později během druhé světové války živil jako tlumočník. Jednou přivedl ruské důstojníky k nim domů, aby zde mohli přespat, málem však došlo k neštěstí.

Pamětník: 15:06-15:28 (*„No měli tam rozložený arsenál těch, všelijaký revolvery, nevím, co to bylo a zapomněl, že má ještě jeden náboj no a jak to zkoušel, tak nám prostřelil strop“*)

Marii ve škole vždy říkali, že Američané jsou špatní a nepřátelští. Ona však události prožila jinak.

Pamětník: 25:23 - 25:51, 26:34 – 26:40, 26:00 – 26:05 (*“On viděl černocho normálně z letadla, že jak letět nízko, že jim dával echo, aby se zastavili, že bude nálet, takže když oni tu lokomotivu zastavili a lidi utekli tak oni prostrčili ten kotel a pak odlítli, ale že by stříleli po lidech, to se nestalo.“ „Ale že by stříleli, to ne, to vždycky bylo jenom ve škole, že to do nás lili, ale nebylo to tak. „Vždycky dělali výstrahu.“*)

Za osvobození si vojáci brali, na co přišli. Tatínek Marii později vyprávěl, že muži z vesnice museli před vojáky chránit své domovy, své ženy i dobytek. Mnohdy se dostávali do velmi nebezpečné situací, když jim opilí vojáci hrozili zastřelením.

Pamětník:17:24-17:34 („*On vyvalil ten sud toho piva, tak oni pochopitelně se tam posilnili. Šli do chlíva, vzali jalovici, porazili jí a upekli, no a pak šli pro druhou.*“)

Nahrávka 2

Zkušenosti z války utužili Marii Wirthovou, že dokázala přestát všechna poválečná příkoří. Byla tou silnou ženou, která dokázala na komunisty zabaveném majetku znovu zdárně hospodařit a hospodaří do dnes. I přes nelehký život je Marie stále plná naděje v mladou generaci. Slova, která nám vzkázala, si ponecháme na paměti...

Pamětník: 52:20 - 52:47 („*Aby hodně mysleli, přemýšleli a učili se, protože čím člověk víc ví a koukali se taky dozadu, z minulých generací může člověk načerpat hodně zkušeností a může to porovnávat s tou dobou.*“)

A velmi za ně děkujeme.